

Çözüm süreci ilerleyecek mi?

Çözüm süreci nereye gidiyor?

Demokratik reformu içeren "ikinci aşama"ya geçilebilecek mi?

Yoksa hala ilk aşamada mıyız?

PKK'nın Kandil'deki üst yöneticilerinin değişimi ne anlama geliyor?

Niye bu sorular? Çünkü, çözüm sürecine güçlü toplumsal destek olmakla birlikte, sürecin ilerlediği ve başarıya ulaşacağı üzerine de giderek artan şüpheler var.

Niye artan şüpheler?

Çözüm sürecinin ne olduğunu bir kere daha hatırlayalım.

Çözüm süreci, "müzakere yoluyla çatışma çözümü" anlamına geliyor ve birbirleriyle ilişkili iki amacı içeriyor.

Birinci ve temel amaç, PKK'nın silah bırakması, çatışma ortamının bitmesi ve PKK'nın sınır dışına çekilmesi. Dolayısıyla, "silah dönemi"nin bitmesi ve "siyaset dönemi"nin başlaması.

Silah döneminin bitmesi, ölümün ve acıların bitmesi demek.

Bu amaç için de, başarı bugüne kadar sağlanmış durumda.

Altı aydır ölüm yok, ağlayan aileler yok.

Ölümün olmaması, çözüm sürecine desteği arttırıyor.

Akil İnsanlar Heyeti içinde, tüm arkadaşlar, ben de, Ege Bölgesi'nde, ölümsüz geçen her günün nasıl toplumun sürece desteğini arttırdığını gözlemledim.

Abdullah Öcalan, PKK, ve BDP, "silah dönemi"nin kesinlikle bittiğini ve silaha artık dönülmeyeceğini açık ve net olarak söylüyorlar. Büyük olasılıkla da, eylülde, Kuzey Irak'ta yapılacak konferansta da PKK, "silah döneminin bittiğini" açıklayacak.

Çözüm Süreci, aynı zamanda bir "devlet projesi". Sürecin ikinci amacı, Türkiye'nin "yeni güvenlik paradigmasi"yla ilişkili.

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da başlayan değişim süreci; Suriye krizi ve iç savaş; Irak'ta mezhep savaşları olasılığı; İran sorunu; İsrail-Filistin çatışması; şimdi de Mısır'da yapılan darbe; tüm bu güvenlik riskleri ve çatışma alanları, "Türkiye-Kürtler işbirliği" diyeceğimiz yeni bir güvenlik anlayışını gerekli kılıyor.

Çözüm Süreci, Türkiye-Kürtler işbirliği temelinde, bölgesel ve küresel değişime verilen bir yanıt.

Türkiye-Kuzey Irak arasında gelişen enerjiye ve ekonomiye dayalı yakınlaşma ve bu yakınlaşmaya Suriye Kürtlerinin de içine alınabileceği düşüncesi de, yeni güvenlik paradigmاسının maddi temelini oluşturuyor.

Çözüm süreci, silah ve çatışma döneminin bitmesi kadar, "güvenlik-demokrasi-ekonomi ekseni"nde oluşan Türkiye-Kürtler işbirliğinden, her iki tarafın da, kazançlı çıkması, "güçlenmesi", "ekonomik olarak zenginleşmesi" ve "güvenliğini sağlama" anlamına geliyor.

Başta Abdullah Öcalan olmak üzere, Kürt aktörler, çözüm sürecinin kendileri için kazanç ve katma değer yaratacağını gördüler ve sürece destek verdiler. Silah ve çatışmayla değil, aksine siyaset ve işbirliğiyle kazançlı çıkışlarını bildikleri için, çözüm sürecinin iki amacına da el vermeyi sürdürüler.

Ama, aynı şeyi bugün, AK Parti hükümeti için söyleyebilir miyiz? Çözüm süreci 2012 yılı sonlarına doğru başladığı zaman, gerek içeride, gerekse de dışında, Başbakan ve AK Parti hükümetinin iradesi ve çözüm kapasitesi için güven tamdi.

İçeride, yeni anayasa süreci ve ekonomik dinamizm, dışında da, aktif politika ve "model ya da ilham kaynağı olma", bu güveni oluşturuyordu.

Bugün, bu niteliklerin hepsinde sorunlar yaşanıyor.

Ekonomide riskli bir dönemdeyiz.

Dış politikada, Suriye krizinden sonra, Mısır darbesi, Türkiye'yi çok zorlayacak gözüüyor.

Avrupa, AB ve Batı ile ilişkiler bozulma noktasında.

AK Parti, uluslararası sistemle sorunlu ve içe kapanan bir görüntü veriyor.

Acaba AK Parti, bu görüntüyü düzeltebilecek mi? İçeride yeni anayasa ve demokratik reform, dışında da aktif küreselleşme ve AB sürecine dönebilecek mi?

Dünyanın ve bölge ülkelerinin gözü Başbakan ve AK Parti'ye odaklı olmuş durumda.

AK Parti, son on yılda, Türkiye'nin dünyaya bağlantısının ana aktörüydü.

Bugünse, ilk defa, uluslararası toplumla, küreselleşmeyle ve

bölgesiyle sorun yaşayan bir aktör görüntüsünde.

Bu nedenle de, içerisinde ve dışında, "AK Parti ne yapacak" sorusu, tüm dikkatleri üzerine çekiyor.

Çözüm sürecinin ilerleyip ilerleyemeyeceğini de, bu soruya verilecek yanıt belirleyecek.